

Свищемо на Крізу

КОМЕДІЯ НА ОДНУ ДІЮ.

Діється в канадійському місті підчас кризи.

Написав П. Пилипенко

Головний склад:

UKRAINSKA KNYHARNIA

10348—101st Street

Edmonton, Alta.

Book Store "Prosvita"

324 QUEEN ST. W.

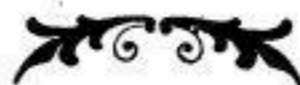
TORONTO 2, ONT., CANADA

Свищемо на Крізу

КОМЕДІЯ НА ОДНУ ДІЮ.

Діється в канадійському місті підчас кризи.

Написав П. Пилипенко.

Головний склад:

UKRAINSKA KNYHARNIA

10348—101st Street

Edmonton, Alta.

Printed in Canada.

Всі права застережені.

Автор.

ДІЄВІ ОСОБИ:

СТЕПАН ГРИНЬКО
ОЛЕКСА ЩИНЬКО, приятель Степана
ГАНУСЯ, дівчина
КАТРЯ, сестра Ганусі
СОНЯ, дівчина
ГОСПОДИНЯ
АГЕНТ компанії убрання
ХЛОПЕЦЬ, продавець газет.

Діється в канадійському місті підчас кризи

Середина кімнати. В глибині сцени ліжко, перед ліжком шафа фронтом до публіки (може бути фіранка, яка заслонює від публіки ліжко) яка закриває частину ліжка. По середині столик і двоє крісел.

ЯВА I.

Степан сам.

СТЕПАН: — (Пере подерті панчохи і розвішує на кріслах та ліжку. Стукіт у двері. Гринько стоїть нерухомо. Стукіт чим раз сильніший).

ГОЛОС ГОСПОДИНІ за кулісами: — Перестаньте гримати, а то двері розібете. Може його дома нема.

ГОЛОС ЧОЛОВІКА: — То скажіть, коли я можу його застати?

ГОЛОС ГОСПОДИНІ: — Не знаю.

ГОЛОС ЧОЛОВІКА: — То передайте йому листа.

ГОЛОС ГОСПОДИНІ: — Киньте попід двері в його кімнату. (Через щілину просувається лист. — Павза. — Степан підймає листа і читає.)

Пане Гринько! Добре, що хоть поважає. Що-ж далі — (читає) “Так роблять падлюки”. О, тут щось не дуже. “Мені осточортіло до

вас ходити. Зробив вам вигоду, позичив грошей, а ви і не думаєте повернути. Так порядні люди не роблять. Коли до неділі не принесете мені грошей, то я вам нароблю “троблю”! (говорить) Після цієї — знов цієї. (стукіт у двері) Хтоб це?

ГОЛОС ЩИНЬКА: — Степане, це я, відчини. (Степан відчиняє).

ЯВА 2.

Входить Олекса.

ОЛЕКСА: — Добрий день Степане!

СТЕПАН: — Здоров, здоров! Ти чого такий мокрий? Тікав від когось, чи що?

ОЛЕКСА:—Зараз тобі покажу. (Іде до дверей).

СТЕПАН: — Кудиж ти йдеш?

ОЛЕКСА: — Зажди — я зараз.. (Виходить).

СТЕПАН: — Що з ним сталося? Може що недобре?

ОЛЕКСА: — (Входить з двома валізами). Тепер бачиш чого я мокрий? Як каже стара англійська пословиця: “Де тонко, там і рветься”.

СТЕПАН: — А це що? (Показує на валізи).

ОЛЕКСА: — Мое рухоме майно.

СТЕПАН: — І на що ти його сюди притарабанив?

ОЛЕКСА: — Ну а що мав робити? Перше як платив за мопешкання, то господиння була як булка з маслом, а як став без роботи і

чотири місяці не плачу, в ню дідько вліз, і як бачиш — сьогодні таки виперла.

СТЕПАН: — Щож ти тепер думаєш робити?

ОЛЕКСА: — Я маю чудовий плян. Достану грошей, закладаю майстерню.

СТЕПАН: — Яку?

ОЛЕКСА: — Буду виробляти макітри й макогонни, а на це в Канаді буде добрий збут серед наших Українців.

СТЕПАН: — Маєш що закурити?

ОЛЕКСА: — Поки що — ні. Опісля дістану. Слухай далі: Коли купить що пята фамілія, то розійдеться 50 тисяч макогонів і 50 тисяць макітрів. Я вирахував, що всі видатки по їх виробу винесуть 22 центи пара, а продавати можна по долярови за пару. Ти сам бачиш який кольосальний зарібок.

СТЕПАН: — Все то добре, але ти перше подбай про мешкання, а потім будеш братися за свої фантастичні пляни.

ОЛЕКСА: — “Говори до гори, а гора горою”! Як каже стара англійська пословиця. Тут нема жадної фантазії. Макітра і макогін нагадали-б нашим людям старий край, бо це історично - традиційно національні хатні річи. Ними труть мак, мішають кутю, товчуть часник і таке інше. А самий макогін робить другі, часом більш серйозні прислуги. Словом — щоб не було, а я це виконаю.

СТЕПАН: — Щиро бажаю успіху!

ОЛЕКСА: — Дякую!

СТЕПАН: — Ну, а тепер скажи мені, — де ти думаєш мешкати?

ОЛЕКСА: — Знаєш, Степане, це трудно сказати, але поки що, я думаю перебути в тебе.

СТЕПАН: — Що-о?

ОЛЕКСА: — Чого ти так злякався?

СТЕПАН: — До моєї господині також дідько вскочив і вона ще сьогодні може викинути мене і тебе.

ОЛЕКСА: — Так і буде. Як каже стара англійська пословиця:—“Що громаді, те й бабі”.

СТЕПАН: — І що тобі прийшло до голови притарабанитися до мене, коли я в такому самому положенню, як й ти!

ОЛЕКСА: — Бачиш, як не як, а ти мені найблищий родич, що я маю в Канаді.

СТЕПАН: — Родич? Чи ти не здурів? Який?!

ОЛЕКСА: — Дуже просто: ми любимо двох сестер. Ти старшу, а я молодшу. І виходить так, що швагри.

СТЕПАН: — Це так, як кажуть: “Василь бабі—сестра в перших”. А потім — я вже Ганю залишив.

ОЛЕКСА: — Як? Так сильно любив і — на тобі! Як каже стара англійська пословиця: “Розійшлися як вітер по полю”.

СТЕПАН: — Найшов другу, яка має гроші і то немало.

ОЛЕКСА: — Ну, це вже чорт зна що! Святу любов міняєш за гроші? Це вже...

СТЕПАН: — Любов?... У святім письмі сказано: “Люби ближнього як сам себе” А про те твоя господиня вигнала тебе з хати, як ти не мав грошей.

ОЛЕКСА: — Це правда! Ну, то я йду полагоджувати деякі справи.

СТЕПАН: — Дістань тютюну і два три доляри. Сьогодні обовязково треба поставити на “Мозарта”. Він вийде перший, то можна буде підлататися.

ОЛЕКСА: — Добре!

СТЕПАН: — Та вертай скоро!

ОЛЕКСА: — А може б ти мене відвіз?

СТЕПАН: — Чим?

ОЛЕКСА: — Що, авто — вже?...

СТЕПАН: — Ще вчора компанія забрала.

ОЛЕКСА: — Не даром стара англійська пословиця каже: “Куди не кинь, то все клин!” Ну, то я іду (стукіт у двері).

СТЕПАН: — Хто б це?

ОЛЕКСА: — (тихо) Сховайся, а я скажу, що тебе нема дома.

ЯВА 3.

Входить Соня.

СОНЯ (в дверях): — Можна?

СТЕПАН: — Прошу, прошу! (Збирає розвішені панчохи і кидає під стіл і крісла. Робить так, щоб Соня не помітила.)

ОЛЕКСА: — Прос...

СТЕПАН: — Це мій приятель, Олекса.

ОЛЕКСА: — Дуже приємно пізнатися. (Подає руку) Добрий день і разом до побачення. (Виходить).

СОНЯ: — Чому він так скоро?

СТЕПАН: — Має якусь справу полагодити, тому й так спішить. Сідай!

СОНЯ: — Дякую! (Сідає, побачивши на підлозі панчохи — до Степана) Чого це панчохи розкидані по підлозі?

СТЕПАН: — (Здивовано) Де?... О!... Справді,, То бачиш... у нашім домі є кіт такий збиточний... все розтягає. Капосний котюра!

СОНЯ: — Я забігла на хвилинку. Родичі мої хочуть їхати до тітки на ферму, просили, щоб ти відвіз їх своїм авто.

СТЕПАН: — Дуже радо, але не можу, ніяк не можу!

СОНЯ: — Це не далеко — 15 миль.

СТЕПАН: — Не тому, але... я віддав своє авто до направи, і... зараз цього зробити не можу.

СОНЯ: — Вони хочуть їхати в неділю, а сьогодні вівторок, то до того часу авто буде направлене. То сказати, що ти погодився?

СТЕПАН: — Ні!

СОНЯ: — Чому?

СТЕПАН: — Бо я думаю, що не встигнуть направи.

СОНЯ: — А, дурниці говориш! Скажи, просто, що не хочеш.

СТЕПАН: — Ну, як можна: “не хочеш”! Він поїхав на похорон.

СОНЯ: — Хто?

СТЕПАН: — Ну; а той, що має лагодити авто.

СОНЯ: — А то забери від нього і дай другому.

СТЕПАН: — Не можу, бо я йому наперед запла- тив, то пропадуть гроші.

СОНЯ: — Ну, то я так дома й скажу. А ти сьо- годня вечером вільний? Може б ми пішли до кіно-театру?

СТЕПАН: — Чому ні? Можна.

СОНЯ: — Ну, то я йду. (встає) Відпровадь мене трохи.

СТЕПАН: — Я не зібраний і мушу зачекати на свого товариша. Ми сьогодні йдемо грати на кінські перегони: в п'ятому рейсі першим має прийти “Будовер”.

СОНЯ: — І ти певний, що він прийде перший?

СТЕПАН: — Більше як певний!

СОНЯ: — Ну, то я також маю охоту заграти, тільки не маю часу піти.

СТЕПАН: — То я за тебе поставлю.

СОНЯ: — Свої гроші?

СТЕПАН: — А дрібниці!

СОНЯ: — Ні! Коли вже пробувати щастя то за свої. (Достає з торбинки 5 долярів) На п'ятку і постав за мене.

СТЕПАН: — Дурниці, та я маю гроші...

СОНЯ: — А я хочу виграти за свої.

СТЕПАН: — Ну, коли так хочеш... (Бере гроші).

СОНЯ: — Я йду, а вечером, в семій годині чекай мене тут.

СТЕПАН: — В театр ідемо за виграні.

СОНЯ: — Та там вже як припаде. До побачення. (Цілюються. Соня виходить).

СТЕПАН: — (Сам. Виймає з кишені гроші й задоволено дивиться на них).

ЯВА 4.

Входить Гануся.

ГАНУСЯ: — (Тихо підходить до Степана) Чого вона до тебе приходила?

СТЕПАН: — (Несподівано) Хто?... Вона?... А ти де взялася?... (хованє гроші).

ГАНУСЯ: — Я тебе питаю: чого вона приходила?

СТЕПАН: — Бачиш, як би тобі сказати... Вона... прийшла по... по справі... Слово чести нема нічого страшного... от просто зайшла...

ГАНУСЯ: — Досить мене дурити! Я вірила тобі... (Плаче). Любила тебе, а тепер лишилося тобі сказати, що ти падлюка! Більше моя нога не буде в тебе і до мене не смій приходити! (хутко виходить, зачинивши за собою двері.)

СТЕПАН: — Ганусю! Ганусю! (Іде скоро і відчиняє двері.) Гану... (В дверях стоїть Олекса).

ЯВА 5.

Входить Олекса.

ОЛЕКСА: — Шкода! Побігла братчику. А ти ніколи не доганяй. Стара англійська пословиця каже: “За жінкою й за стріткаркою ніколи не біжи. Відійде одна, то прийде друга”. А чого вона вийшла така сердита? Чи не застала часом...

СТЕПАН: — То-то й є, що бачила, як та виходила.

ОЛЕКСА: — Це вже гірше!.. Так котору ти думаєш?

СТЕПАН: — Правду кажучи — я й сам не знаю. Гануся краща й я її більше люблю, а Соня має гроші ну...

ОЛЕКСА: — То так виходить, як каже стара англійська пословиця: “Шкода кума і жалко пива”. Але Гануся все таки краща.

СТЕПАН: — А щоб не дійти до такого положення як ти, то мушу застановити свій вибір на Соні.

ОЛЕКСА: — В якому ж я положенню?

СТЕПАН: — А от, навіть з мешкання випросили, то ще треба гіршої біди?

ОЛЕКСА: — Що випросили, то випросили, але я не хочу знати жадної біди. Стара англійська пословиця каже: “Коли біда на тебе хоче сісти, то ти старайся сісти на біду”.

СТЕПАН: — Ти гроші дістав?

ОЛЕКСА: — Я багато гарних справ полагодив,

але грошей ніяк не міг достати. Може завтра достану.

СТЕПАН: — Шкода, що ти багато робиш язиком! От я нікуди не ходив, а маю (Показує гроші).

ОЛЕКСА: — Аж п'ять долярів! В кого ж це?

СТЕПАН: — Соня дала.

ОЛЕКСА: — Я ж казав, що Соня краща за Ганусю.

СТЕПАН: — Вона дала п'ятку, щоб за неї поставити на "Будовера". Я знав, що той кінь не вийде і через те її порадив. Тепер на тобі ці гроші й біжи та постав на "Мозарта", той сьогодні вийде напевно.

ОЛЕКСА: — Гура!! Ми тоді покажемо, що то — ми!

СТЕПАН: — За ті гроші я женюся з Сонею й прибираю до рук її капітальчик.

ОЛЕКСА: — Частину позичаєш мені, в двох закладаємо велике підприємство і — свищемо на кризу!

СТЕПАН: — Ну, йди, щоб, бува, не запізнився.

ОЛЕКСА: — Лечу! (Хоче йти — вертається)

О, я й забув тобі сказати: тут привезуть радіо — відбери будь ласка!

СТЕПАН: — Яке радіо?

ОЛЕКСА: — Я замовив, щоб прислали на пробу. Звичайно, з тим, що як подобається, то куплю — пограємо з місяць, ну, а потім... заберуть. Чи нам таке першина? (Іде).

СТЕПАН: — Не забудь — став на “Мозарта”.

ОЛЕКСА: — Добре, добре! (Виходить.)

СТЕПАН: — (Сам). Треба перебраться. (Виходить за шафу).

ЯВА 6.

Входить Господиня

ГОСПОДИНЯ: — Ти дома паничу?

СТЕПАН: — (За шафою). О, місис! Добрий день, вам! Сідайте, я зараз, тільки переодягнуся.

ГОСПОДИНЯ: — Я не прийшла до тебе на посидінки. Кажу тобі в останнє: або плати, або вибирайся! Досить вже!...

СТЕПАН: — О, яка-бо ви! Вам завше аби жартувати!

ГОСПОДИНЯ: — Які там, у чорта, жарти!... Пів року не платить за мешкання... А тепер, Сам знаєш, які тяжкі часи. Коли-б не така криза...

СТЕПАН: — Яка там криза? Жадної кризи нема.

ГОСПОДИНЯ: — Ну, то плати, як тобі кризи нема!

СТЕПАН: — І заплачу, а хто вам казав, що ні? Заплачу!

ГОСПОДИНЯ: — Ну, то давай гроші.

СТЕПАН: — Зараз, дайте вдягнутися. Казав вам сідайте, а вам аби сваритися...

ГОСПОДИНЯ: — (Сідає.) Я не сваруся.

СТЕПАН: — Мені не зручно йому говорити відразу...

ГОСПОДИНЯ: — Що говорити? Кому?

СТЕПАН: — Мій приятель має досить грошей! Але відразу казати: — дай, якось не той...

ГОСПОДИНЯ: — Котрий приятель?

СТЕПАН: — Та цей, що сьогодні приїхав.

ГОСПОДИНЯ: — Звідки приїхав, коли він приходив сюди кожного дня?!

СТЕПАН: — Це зовсім другий. Він тільки подібний до того. (Виходить з-за шафи передягнений). Бачите з його приїздом я ожив. Вечером ми йдемо по справам...

ГОСПОДИНЯ: — Ну давай гроші, бо я не маю часу.

СТЕПАН: — Цими днями я дам напевно.

ГОСПОДИНЯ: — (Встає). А зараз — ні?

СТЕПАН: — Кажу ж вам, що я ще не вспів у нього взяти. Возьму й дам.

ГОСПОДИНЯ: — Так!? То ще сьогодні вибирайся!

СТЕПАН: — Що ви говорите?

ГОСПОДИНЯ: — Те, що чуєш!

ГОЛОС ХЛОПЦЯ: Газета! Сьогоднішня газета!

СТЕПАН: — (Відчиняє вікно). Давай! (Бере газету). Забіжи за годину — я тобі заплачу, бо зараз не маю дрібних. (Зачиняє вікно). Сідайте місис! Коли це ви купили таку гарну сукню? Вона вам так до лиця!... Сідайте!

ГОСПОДИНЯ: — Сама знаю, що до лиця.

СТЕПАН: — (Читає газету).

ГОСПОДИНЯ: — А ти, або плати зараз, або ще сьогодні забирайся!

СТЕПАН: — Є!.. Є!.. Прийшов! Прийшов!..

ГОСПОДИНЯ: — (Схоплюється). Хто прийшов?

СТЕПАН: — “Мозарт”! Прийшов першим! Будуть гроші. Є гроші! Ех! Місис, дайте, я вас поцілую! (Цілує).

ГОСПОДИНЯ: — Що, ти — здурів?!.. Мене є кому цілувати. Ти, от, за мешкання заплати.

СТЕПАН: — Я виграв на конях і ще сьогодні плачу!

ГОСПОДИНЯ: — Дивись, щоб заплатив. Я останній раз з тобою говорю.

СТЕПАН: — Що ви? Я хочу ще багато разів з вами говорити.

ГОСПОДИНЯ: — (Сердито). А я з тобою — ні! (Виходить).

СТЕПАН: — (Сам). Фу-у!.. Аж в голові крутиться!.. Нарешті збудуся трохи довгів! Ще сьогодні перебалакаю з Сонею про весілля. Оженюся, візьму пару тисяч і тоді— свищу на ту прокляту кризу!..

ЯВА 7.

Входить Олекса.

СТЕПАН: — О, ти вже вернувся! Слухай, Олексію: — не проговорися при Соні, що я тобі

казав бити на “Мозарта”. Скажи, що бив на “Будовера” і він першим не прийшов. Я як знав, що “Мозарт” вийде першим, так і сталося!

ОЛЕКСА: — А по чім ти знаєш, що “Мозарт” прийшов першим? Я тобі цього не казав.

СТЕПАН: — Я вже в газеті прочитав!.. А скільки він заплатив?

ОЛЕКСА: — 186 долярів.

СТЕПАН: — Знаменито! Можна буде деякі довги заплатити і приготовлятися до весілля. Ех Олексію! Повезло нам! Я щасливий і ти зі мною. Дай я тебе поцілую!..

ОЛЕКСА: — А, не варто!

СТЕПАН: — Варто, дуже варто. (Цілує). Ну давай гроші!

ОЛЕКСА: — Гроші... Слухай, ти знаєш Петра Корка — він дуже розуміється на конях.

СТЕПАН: — Що він там розуміє — дурень і більше нічого! Давай гроші.

ОЛЕКСА: — Правду кажеш, що дурень... але я ще дурніщий!...

СТЕПАН — Чому?

ОЛЕКСА: — Тому, що його послухав... Степане, голубчику, не сердься на мене. Я хотів як найкраще.

СТЕПАН: — Говори, що сталося?

ОЛЕКСА: — Іду я, ото, до каси, щоб поставити на “Мозарта”, як ти казав, а тут, як із землі, вискочив отой проклятий Корок!... — Що ти робиш, — каже мені, — та “Мо-

зарт” навіть третім не прийде, став на “Марселу”. Знаючи, що він зуби свої з’їв на конях, я послухав, а вона, проклята... зрадила!..

СТЕПАН: — Що?.. То ти програв? (стукіт у двері). Що ж тепер буде? Зарізав,... зарізав!...

ОЛЕКСА: — Степане, заспокійся — якось буде... Стара англійська пословиця каже...

СТЕПАН: — Ні слова!... (Хапає крісло) Бо тут тобі...

ЯВА 8.

(Входить агент).

СТЕПАН: — (Побачивши, опускає крісло. До агента:) Чого вам треба?

АГЕНТ: — Я агент від фірми, де ви недавно брали костюм на виплат. (Дає папір).

СТЕПАН: — (Читає) То ви хочете забрати костюм.

АГЕНТ: — Так, потрудіться дати.

СТЕПАН: — (До Олекси) Бач, до чого ти довів!

ОЛЕКСА: — Як же це? Чекали більше, то ще пару днів зачекають.

СТЕПАН: — (До агента) Заждіть, я зараз дам. (Іде переодягатися).

ОЛЕКСА: — (До агента) Це чорт знає що? Скажіть вашим господарям, що це по свинськи, от що!.. Він гроші буде мати... Таким людям як він, та я — кризи немає. Що нам криза? А

вони злякалися... Не вірять йому, то він може дати ручителів.

АГЕНТ: — Я виконую свої службові обов'язки і нічого вам не можу порадити. Зайдіть до управителя.

ОЛЕКСА: — І піду, щоб так... Та я сам за него поручусь.. (Входить переодягнений Степан).

СТЕПАН: — (До Олекси) Дякую за довіря!.. Ще раз хочеш прислужитися?.. (До агента) Маєте. (Дає убрання).

АГЕНТ: — (Бере убрання) Прощавайте. (Виходить).

ОЛЕКСА: — Не забудьте сказати, що порядні люди так не роблять! (Павза).

СТЕПАН: — (По довшій павзі) Ну, чогож мовчиш?

ОЛЕКСА: — Не маю що казати. Всі мої новини ти знаєш...

СТЕПАН: — То я тобі скажу: Бери свої манатки й забирайся, щоб я тебе не бачив.

ОЛЕКСА: — Знаєш, Степане, я думав, що ти мудріший. За п'ятку і, ще до того не свою, ти хочеш позбутися найщирішого приятеля.

СТЕПАН: — Такого приятеля мало забити, щоб не легковажив справ, від яких залежить людське життя.

ОЛЕКСА: — Ну, ти, братчику, не дуже, а то й я маю нерви... Забити!.. не дуже!..

СТЕПАН: — То ти ще базікаєш, дурню! (Підходить до Олекси і б'є його по лиці).

ОЛЕКСА: — (Падає на канапку) Що ти? Здурів? (Чути стукіт у двері).

СТЕПАН: — Ані писни, бо тут тобі кінець!..
(Хапає Олексу за горло.)

ЯВА 9.

Входить Соня.

СОНЯ: — Ніяк не можу достукатися...

СТЕПАН: — (Побачивши Соню, обіймає Олексу). О, ти вже прийшла?..

СОНЯ: — Що ви робите, що навіть не запримітили, як я увійшла?

СТЕПАН: — Та, то... ми бавимося!.. Не маю жінки, то голублю його, а буде жінка, то буду голубити її.

ОЛЕКСА: — (Який весь час тримає руку на лиці). О, його будуча жінка буде дуже щаслива, коли він буде так голубити її як мене.

СОНЯ: — А чого це ви тримаєтеся за лице?

ОЛЕКСА: — Це.. бачите.. як би вам сказати...

СТЕПАН: — Його зуб болить.

ОЛЕКСА: — Так, так!.. І не один... (Дивиться злісно на Степана).

СОНЯ: — (До Степана). А ти чому до цього часу не зібраний?

СТЕПАН: — Я хотів збиратися, але до мене заїхав мій приятель і просив, щоб я допоміг йому полагодити одну справу...

СОНЯ: — То ти вже не підеш зі мною до театру?

СТЕПАН: — Я зараз піду потелефоную до нього і буду знати напевно.

СОНЯ: — Зачекати на тебе?

СТЕПАН: — Зачекай!

СОНЯ: — Тільки старайся, щоб ми пішли до театру і скоро вертай.

СТЕПАН:—За десять хвилин буду. (Виходить.)

СОНЯ: — (Сідає). Вас все таки зуб не перестав боліти?

ОЛЕКСА: — Дякую! Трохи лекше.

СОНЯ: — А я і забула спитати Степана чи виграв на коняч?

ОЛЕКСА: — (Безнадійно махає рукою).

СОНЯ: — Я так і знала. Бо я також дала п'ятку, щоб він поставив за мене, але мені в грі не йде.

ОЛЕКСА: — Стара англійська пословиця каже: “Кому в грі не йде, тому в коханню везе”.

СОНЯ: — Цього я-б також не сказала.

ОЛЕКСА: — Е, не говоріть так. Степан вас страшно любить і казав, що хотів би з вами женитися, та..

СОНЯ: — Та що?

ОЛЕКСА: — “Багато говорити, а мало слухати”, як каже стара англійська пословиця.

СОНЯ: — А все таки, скажіть, хоть коротко.

ОЛЕКСА: — Коли-б я знав, що ви його дуже любите, то..

СОНЯ: — Звичайно, що люблю, ще більше як дуже...

ОЛЕКСА: — Він не має грошей.

СОНЯ: — Як?.. Він же має авто, завше зайнятий

якоюсь роботою й грає в коні...

ОЛЕКСА: — Все воно так, з одного боку, а з другого — зовсім інакше.

СОНЯ: — Як інакше?..

ОЛЕКСА: — Авто в нього компанія забрала, бо він дуже мало за нього заплатив. Вже шість місяців як він без роботи. В коні грав сьогодні за ваші гроші, а що не виграв — то вина моя. За те він так розсердився, що мене аж зуби заболіли. До театру з вами сьогодні він не піде через те, що десять хвилин перед вашим приходом забрали в нього останній невиплачений костюм...

СОНЯ: — Так!?!.. А він мені говорив зовсім інакше...

ОЛЕКСА: — Бо він не мав відваги вам цього сказати. А тепер — от що: ви маєте гроші, то допоможіть йому оженитися з вами. Він найде якесь заняття і будете жити як слід. Головне, що ви його кохаєте.

СОНЯ: (Сердито). Ви дурні з вашим коханням!

ЯВ А10.

Входить Степан.

СТЕПАН: — Вибач, моя дорогенька, але ніяк сьогодні не можу йти з тобою до театру. Другим разом.

СОНЯ: — (Обурено.) Справ маєш багато? Брехун! Почув гроші в мене? А сам не маєш костюма, щоб йти до театру! Тобі мене не

потрібно було, тільки моїх грошей!.. Після цього я не хочу знати тебе!

ОЛЕКСА: — То це таке сильне кохання?..

СОНЯ: — Я зі шахраями не хочу здибатися!
(Виходить. Довга павза).

СТЕПАН: — І тут ти прислужився?

ОЛЕКСА: — Положення твоє мусіло вияснитися: “не тепер, то в четвер” — як каже...

СТЕПАН: — І що тобі тепер сказати?

ОЛЕКСА: — Кажи, що хочеш, тільки — будь ласка — без рук!..

СТЕПАН: — Але хто тебе просив, га?

ОЛЕКСА: — О, ти знову зачинаєш сердитися чорт зна за що. “Баба з воза, коням лекше”, як каже стара англійська пословиця.

СТЕПАН: — А ще лекше буде, от як: (Бере валізки і дає Олексі). На, забирай свої манатки й йди, щоб я тебе не бачив!

ОЛЕКСА: — Ну, от маєш!.. “Ти йому про образи, а він про гарбузи” — як каже...

СТЕПАН: — Ні слова, бо я за себе не ручусь!

ОЛЕКСА: — Чого ти кричиш?.. Ну, за п'ятку, то я ще розумію, але за дівчину...

СТЕПАН: — (Кричить). Забирайся!.. Стукіт у двері). Івійдіть-..

ЯВА 11.

Входить Катря.

КАТРЯ: — Добрий день! (Побачивши Олексу).
А ти тут! Я заходжу до тебе, а господиня

каже, що він вже у нас не мешкає... Чого ти вибрався?

ОЛЕКСА: — Бо вона хотіла мене вигнати.

КАТРЯ: — То що, що хотіла? Але не вигнала.

ОЛЕКСА: — То-то й є, що вигнала.

КАТРЯ: — А чого-ж ти кажеш, що хотіла?

ОЛЕКСА: — Як-би не хотіла, то не вигнала-б.

КАТРЯ: — Прийди сьогодні до мене — маю важну новинку.

ОЛЕКСА: — То говори зараз.

КАТРЯ: — Наш дядько помер і ми з Ганусею йдемо зараз від адвоката, вона чекає мене на вулиці.

ОЛЕКСА: — Залишив може для вас спадщину?

КАТРЯ: — Десять тисяч!

ОЛЕКСА: — Що-о? Чуєш Степане? Іди заклич Ганусю. А ні, чекай, я зараз сам. (Скоро виходить).

КАТРЯ: — А ти, Степане, чого такий, мов не свій?

СТЕПАН: — Який же я?.. Такий як завше..

КАТРЯ: — Сумний, понурый...

СТЕПАН: — Не маю чого веселитися.

КАТРЯ: — За нас забув... Не приходиш...

СТЕПАН: — Та знаєш... Яюсь не той... Збирався сьогодні, таа... ..

ЯВА 12.

Входять: Гануся і Олекса.

ОЛЕКСА: — Ну, Степане, перепроси Ганусю, бо

ти трохи винен, а крім того варто.

СТЕПАН: Прости дорогенька. Я дійсно прикро з тобою обійшовся, але я тебе любив, люблю і буду любити все життя.

ГАНУСЯ: — Через те, що я тебе люблю, прощаю тобі, але з умовою, що ти не будеш більше зустрічатися з нею.

ОЛЕКСА: — Та хто б з такою малпою, як вона, хотів зустрічатися?

СТЕПАН: — Даю слово, що ні.

ОЛЕКСА: — Ну, то поцілуйтеся. (Степан з Ганусею цілуються). Ну, тепер розкажіть, що сталося з вашим дядьком: чого він умер?

КАТРЯ: — Кажуть, що серце. Був здоровий і нараз ухопився за серце, ліг на ліжку і за десять мінут помер...

ОЛЕКСА: — Слава Богу!..

СТЕПАН: — Що, ти здурів?

КАТРЯ: — Чого тішишся?

ОЛЕКСА: — Бо, як би тобі сказати: деяких людей слабість мучить по два-три роки, а це дуже легка смерть... Ліг і помер.

СТЕПАН: — (До Ганусі) Тепер, Ганусю, я тобі не рівня. Ти богачка... Одержиш спадщину, а я... як сама знаєш...

КАТРЯ: — Ми вже одержали й кожда з нас має банкову книжку на п'ять тисяч доларів.

ОЛЕКСА: — Невже?.. Катрусю, будь моєю жінкою!

КАТРЯ: — Добре..

ОЛЕКСА: — В знак згоди—губки (Цілуються).

СТЕПАН: — Ганусю, а ти моєю! (Цілюються.)

Через два тижні справимо весілля!

ОЛЕКСА: — Двоє в один день!

КАТРЯ І ГАНУСЯ: — Згода!

ОЛЕКСА: — Не даром стара англійська пословиця каже: “Нема злого, щоб не вийшло на добре”. А по весілю закладаємо майстерню, та будемо виробляти макітри й макогони. Що нам криза? Свищемо на кризу!-

ЗАВІСА.

НАЙНОВІЙШИЙ ВИБІР ДРАМАТИЧНИХ КНИЖОК

Аматорський театр, підручник для аматорських кружків	.20
Американка, комедія на 3 дії	.30
Артисти, комедія на 4 дії	.40
Бабський Бунт, народна опера на три дії	.20
Бандити, комедія на 2 дії	.30
Багато галасу з нічого, на одну дію	.20
Батькова казка, драма на 5 дій	.30
Батраки, драма в 4 діях	.35
Безбатченко, драма на 5 дій	.35
Безбожники, жарт на 1 дію	.20
Без праці, чарівна казка в 3-ох діях	.25
Блакитна троянда, драма в 3-ох діях	.35
Блудний син, драма в 3-ох відслонах	.20
Борислав сміється, дра на 4 дії	.35
Бо хто не ризикує, сценічні жарти	.15
Бояриня, драматична поема в 4-ох діях	.30
Брат на брата, драма з часів революції на східній Україні в 4-ох діях	.30
Бувальщина, комедія на 1 дію	.20
Бурлака, драма на 5 дій	.30
Бунтар, в трох діях	.25
Великий молох, на три розділи	.30
Верховинці, драма на 3 дії	.25
Великдень, сценічка картина на 1 дію	.25
Вірна сестра то золото, комедія на 1 дію	.15
Віч на віч, песа на чотири дії	.40
Военна заверуха, трагікомедія на 4 дії.....	.25
Военна любов, жарт на одну дію	.10
Вуйко з Америки, комедія на одну дію	.20

Галя, драма на 5 дій	.25
Гаївки, сценічна картина на 1 дію	.15
Гарна Грішниця, трагіфарс на 2 дії	.15
Гей на Івана, гей на Купала, оперетка в 1 дії	.15
Герой в мішку, жарт на 1 дію	.10
Глитай або павук, драма в 4-ох діях	.45
Голодний Дон Жуан, жарт на одну дію, ...	.10
Геть з мущинами, комедія в трох діях	.45
Горобчик, жарт на 1 дію	.15
Гордість, різдвяна картина на 1 дію	.15
Граф фон габенікс, комедія на 2 дії	.15
Гріх, драматична картина на 1 дію	.15
Десятник Люлька, "Бо війна війною", жарт на три дії	.35
Давно те діялось, песа на 5 дій	.40
Дай серцю волю, заведе в неволю, драма в 5-ох діях	.40
Дала дівчина хустину, драма на 5 дій	.30
Данило Чарівник, комедія на 4 дії	.25
Данилишин і Білас, драма на 4 дії	.35
Дратон, революційна комедія в трох діях	.30
Двоє, драматичний малюнок на 1 дію	.10
Діти Агасфера, трагедія на 5 дій	.30
Дні нашого життя, песа в 4 діях	.25
Довбуш, або громовий топір, траг. в 5 діях	.30
Людські язика, комедія в 1 дії	.25
Дорогою батьків, драма в 3-ох діях	.25
До сходу сонця, драма на 5 одмін	.25
До третих півнів, драма на 5 одмін	.25
Едельвайс, на одну дію	.10
Єврейський розвод, драма в 5 діях	.35
Жених або бандити, комедія на 2 дії	.30
Живий труп, драма в 6 діях	.30
Живі покійники, або Чия дитина, комедія в 3 діях	.35
Житейське море, комедія на 3 дії	.25
Життя людини, песа на 4 картини	.30

Засвістали Козаченьки , оперета на 3 дії	.25
З друзі своя , драма в п'яти діях	.40
Заздрісні , комедія на 2 дії	.20
Заколот , комедія на 5 дій	.30
Закукурічені тітки , комедія на 3 дії	.30
Замотана справа , жарт на 1 дію	.15
За нарід свій , трагедія в 5 діях	.35
Запорожець за Дунаєм , оперета в трох діях	.25
Заручини по смерті , комедія на 2 дії	.25
Зелена скупщина , сценічна картина	.15
З живого медведя , песа в трох діях	.35
Зілля королевич , на 1 дію	.10
Зимовий вечір , у двох діях М. Старицького	.20
Злодій , пена на 1 дію	.10
Зрада , історична драма з часів г. Мазепи	.30
З тамтого світа , комедія в 3 діях	.30
Змійка , комедія на 4 дії	.60
Іхав стрілець на війноньку , песа на 5 дій	.30
Інститутка , інсценізація на 6 картин	.40
Її недуга , комедія на одну дію	.20
Йоанна, жінка Хусова , драма	.20
Капраль Тимко , м'єльодрама в 5 актах з партитурою	.75
Клоб Суфражисток , комедія в 5 діях	.35
Княгиня любов , драма-дума в 3 діях	.25
Княгиня Капучідзе , комічний фарс в 3 діях	.35
Коні не винні песа на дві картині і інсценізація	.15
Кохання в мішках , Різдвяна ніч, водевіл в одній дії	.20
Кохання з перешкодами , Різдвяна ніч, жарт на одну дію	.20
Кроваві перли , робітнича драма на 5 дій	.30
Куди вітер віє , малюнок на 1 дію	.15
Кума Марта , песа на 5 дій	.35
Кум Солтис , комедія на 3 дії	.35
Київ наш , драма на 5 дій	.35
Лимерівна , драма на 5 дій	.25

Лікар Штукар, жарт на 1 дію	.20
Літературна комедія, комедія на одну дію	.30
Любов на розказ, комедія на 1 дію	.20
Лесь Крутій комуністом, комедія на 2 дії	.25
Мамона, песа на 5 дій	.30
Манівцями, трагікомедія з канадійського жит- ття на 3 дії	.25
Марко Спотикайло, комедія в 4 діях	.30
Мартин Боруля, комедія в 5 діях Тобилевича	.40
Мати Наймичка, драма на 4 дії	.25
Мати, драма на 4 дії, ...	.25
Месія, в 3-ох діях	.15
Мовчи язичку, жарт на одну дію	.15
Ми йдемо в бій, драма на 4 дії	.30
На битому шляху, на 1 дію	.10
На новий шлях, драма на 5 дій	.25
Натусь, песа на 4 дії	.30
Нахмарило, песа на 4 дії	.35
Невольник, драма на 5 дій	.30
Недолюдки, бувальщина в 3-ох діях	.30
Непорозуміння, жарт на 1 дію	.20
Нещасне кохання, народна драма в 5 діях	.40
Ніч новоженців, сценічна картина на 1 дію	.10
Новоженці, комедія в двох діях	.15
Одружіння, комедія в 3-ох діях	.35
Ориця, малюнок з міщанського життя в 4 д.	.35
Оостанна ніч в польській неволі, др. на 4 д.	.20
Остання лекція, драматична картина в 1 дії	.15
Ой Морозе, Морозеньку, драма на 3 дії	.30
Паливода, комедія зі співами та танцями на 4 дії	.35
Панна штукарка, жарт на 3 дії	.30
Пан майстер Копитко, комедія в трох діях	.30
Перемога, драма на 4 дії	.30
Перша любов в одній дії	.15
Підгіряне, драма в 3 діях	.30
Піймав облизня, жарт на 1 дію	.20

Під одну булаву, картина з козацького життя на 5 дій зі співами і танцями	.30
Пильнуй своєї хати, жарт на 1 дію	.10
Понад наші сили, драма в 2 діях	.35
По ревізії, на 1 дію	.15
Потерчук, песа на 5 дій	.40
Поцілунок Юди, песа на 4 дії	.35
Право сваволі, драма на 4 дії	.25
Прекрасні Сабиняки, драма в трох діях	.35
Примхи долі, комедія на 1 дію	.20
Приписовий Целебс, драма на 4 дії	.35
Синок, комедія на 1 дію	.20
Турецькі старости, комедія на 3 дії	.30
Три капелюхи, комедія на дію	.20
Українізація, комедія на 1 дію	.20
Чоловік, що одружився з німою, ком. в 2 д.	.30
Цісарська медаля, драма на 4 дії	.30

Повний катальог книжок і музичких інструментів висилаємо даром.

Адреса:

UKRAINSKA KNYHARNIA

10348—101st Street

Edmonton, Alta.

ЗАМОВЛЯЙТЕ СЛІДУЮЧІ ПЕСИ

П. ПИЛИПЕНКА:

“Галичина в Огні”, драма в 4-ох діях	.20
“В Пазурах Чека”, драма в 5-ох діях	.25
“Голод на Україні або Смерть Скрипника” драма в 3-ох діях	.25
“Свищемо на Кризу”, комедія	.20
“Слово як Горобець”, комедія	.15
“Чудовий Зять”, комедія	.15
“Совецький Розвід”, комедія	.15
Гумористичні пісні та деклямації	.15

ДРУКУЄТЬСЯ:

„За Женихами до Торонто”, комедія	.20
---	-----

Посилайте замовлення на адресу:

UKRAINSKA KNYHARNIA

10348—101st Street

Edmonton, Alta.